

# Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă  
din județul Vaslui

[marintvv@gmail.com](mailto:marintvv@gmail.com)  
[www.marindumitru.ro](http://www.marindumitru.ro)

[www.tvv.ro](http://www.tvv.ro)  
Tel 0744 231380

editorial



Iași-Vaslui-Bacău-Leova

[marintvv@gmail.com](mailto:marintvv@gmail.com) ♦ [secretcvint@yahoo.com](mailto:secretcvint@yahoo.com) ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

## MĂRTURISIRE

(Mărturisitor de destin).

Orice OM își pune la un moment dat problema rostului său în viață și cam ce-ar mai putea face (dacă nu s-a animalizat). Unii cred că au sădit un pom, alții că au făcut copii, alții că au fost isteți la furat, foarte puțini dacă au fost de folos oamenilor. Cei mai cuprinși intelectual se pot descoperi că au realizat mult mai mult decât au visat. Asta e cazul meu.

Constat că am împlinit 70 de ani de când mă plimb prin limba română, prima poezie fiind scrisă în clasa a VI-a (citită în Cenaclu, în clasă, pe arie) trimisă la publicații pentru copii), primul articol tot pe atunci, și mai toate au zburat unde a crezut să le trimită profesorul meu de română, în mare căutare de talente. Am scris caiete întregi înainte de primul articol apărut pe 3 oct. 1957, în Steagul Roșu – Bacău, pentru care mi-am pierdut și sprijinul acestuia, și afecțiunea fostei mele învățătoare care „n-avea timp ca bibliotecară”.

Plimbare creatoare... cu succes ?

Scociorând în sipetul existenței, cred că da! Teza de doctorat (editată), primul roman realizat în istoria Vasluiului, vol. „Bătălia pentru Vaslui-ro”, Cotitura de la Cotu-Donului, Opera Magna 1-7, Vaslui/unde/am fost odată, Mărturii pentru istorie (din cele 66), ziarul și Revista M.C.R., interviurile cu 9 șefi de stat, 17 prim-miniștri, Papa, plus 1488 de mari personalități ale lumii și ale țării, 98000 de pagini scrise și publicate, activitate publică (29 de ani șef de partid) cu cenacluri, lansări de cărți și sute de adunări în țară și străinătate... e ceva!

Dintre cele de patrimoniu, este și revista Meridianul Cultural Românesc (ap.1 febr. 2015, 93 colaboratori la primul număr, 183 după un an, 397 după 3 ani), expresia jurnalismului cultural în plan universal la care au contribuție 1200 de colaboratori din 32 de țări. După 31 de ani ziarul este online, Casa memorială „Căsuța bunicului orb” din Bălteni, completează cumva muncile din teren, iar Reperele istoriografice din MARIN 85, desfășoară o hartă a mișcării culturale moldovene din ultima parte a secolului trecut și din acest sfert de secol. Aș zice ca Odobescu, odinioară, și eu... in Arcadia ego.

Oricum s-ar privi, am fost conducătorul afirmării culturale a valuienilor în context național și universal prin ziar, revistă, operă și activitate directă. Colaboratorii, publicațiile locale conduse de aceștia, din Montreal, Melbourne, Roma, Chișinău, Passau, Paris (Le Mans), Londra, Tel- Aviv, Cernăuți, Belgrad, SUA, ș.a. rămân ca dovezi peremptorii, așa cum sunt și susținătorii din toate județele Moldovei și principalele mari orașe (65) din România. N-a fost vreun plan deliberat, ci dovada că Meridianul Cultural Românesc, a ocupat nișa jurnalismului cultural de care era așa de entuziasmat poetul George Filip (Montreal), ori prof. universitar dr. Alexandru Ionescu.

Am reușit să facem istorie culturală însoțiți de Mihai Batog-Bujenița, Mihai Caba, Dumitru Brăneanu, Valeriu Lupu, Gabriela Balan, Daniela Straccamore, Alex Cetățeanu, George Filip, Georg Barth, preoții D. Ichim și M. Damian(USA), Ben Todică, Vasile Șoimaru și atâția alții de pretutindeni.

Întemeietor, finanțator, director, am reușit să întretin singur viața acestor mijloace importante de presă care-mi încununează munca de 7 decenii pe acest tărâm. Dar, important este rezultatul: O MIȘCARE CULTURALĂ REGIONALĂ moldovea nă cu destule și remarcabile prezențe în țară și în plan universal. Prin rezultate, revistă de PATRIMONIUL, prin efecte, o zestre greu de egalat vreodată.

Mărturisesc dar, credința că bătălia asta de o viață cu cuvântul a căpătat întruparea necesară să folosească în cunoașterea oamenilor. Speranța e că voi putea continua. Mai cred că eu sunt omul muncii mele, imposibil de egalat vreodată.

Contribuțiile documentare următoare sunt o parte dintre dovezile peremptorii că acel Curent Cultural Informațional vasluian de care am scris acum câteva decenii a devenit MIȘCAREA CULTURALĂ REGIONALĂ MOLDOVEANĂ afirmată în țară, în Europa și în lume.

Ele se constituie în repere istoriografice și amprente ale existenței acesteia pe un teritoriu întins.

Stimate Doamnă

Prof. dr. Dumitru V. Marin,

am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelia culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 9

/Publicitate pag. 11

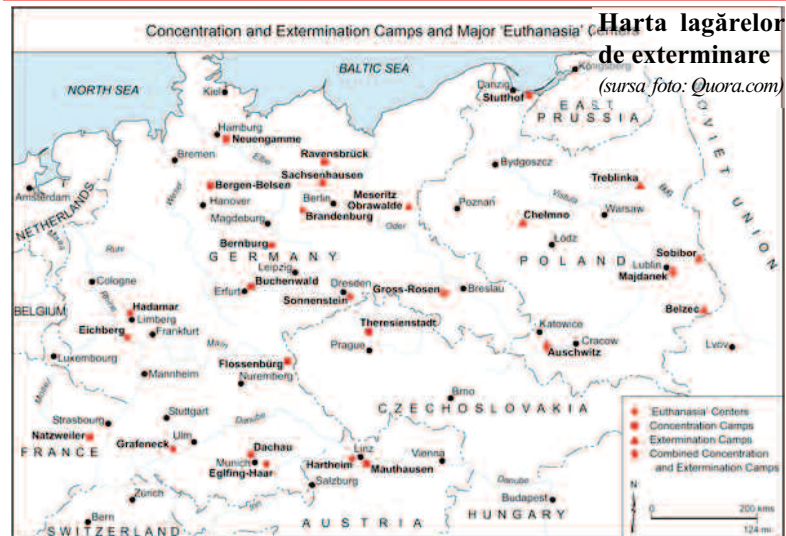
D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ora de istorie

## ISTORIA ÎN IMAGINI



Holocaustul n-a existat)

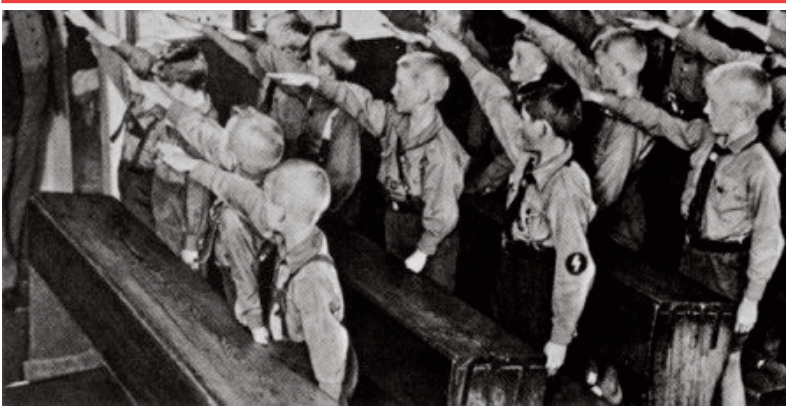


Harta lagărelor de exterminare (sursa foto: Quora.com)



lecția de antisemitism

(sursa foto: Quora.com)



școala altfel...

(sursa foto: Quora.com)



și școala altfel...

(sursa foto: Quora.com)

## Constantin Brâncuși: sculptor al esenței și al absolutului

(continuare din numărul trecut)

Ciclul „Păsărilor”, elaborat pe parcursul a aproape trei decenii, meditează asupra zborului ca echivalent al fericirii, al aspirației către absolut și al depășirii condiției umane: „Eu nu am căutat, în cursul întregii vieți, decât esența zborului...”. Aceeași aspirație către infinit se regăsește în „Coloana fără sfârșit”, la care Brâncuși a reflectat timp de aproape douăzeci de ani. Lipsită de soclu și de capăt, ea sugerează o ascensiune continuă și devine, la Târgu Jiu, o axă simbolică între pământ și cer, între finitudine și absolut.

Un rol esențial în mitul brâncușian l-a avut atelierul său din Impasse Ronsin, conceput ca o operă de artă în sine. Descriș ca templu sau o oază de seninătate în mijlocul Parisului, atelierul a devenit un spațiu de întâlnire pentru artiști și intelectuali și un punct de referință pentru comunitatea românească din Franța. Influența lui Brâncuși s-a resimțit profund în arta sculpturală europeană și americană, inspirând curentele abstracte și minimaliste. Recunoașterea internațională a fost rapidă și durabilă; Brâncuși a uimit Parisul și apoi America, unde arta sa era percepută ca o noutate radicală, greu de clasificat. În fața acestei receptări ambigue, sculptorul a fost adesea nevoit să-și explice propriile lucrări, devenind unul dintre cei mai lucizi exegeți ai propriei creații.

Paradoxal, această consacrare mondială nu a fost dublată de aprecierea de acasă. Unul dintre episoadele dureroase ale biografiei sale îl constituie refuzul statului român de a accepta donația atelierului său, care nu era doar un spațiu de lucru, ci o sinteză a viziunii sale estetice și morale. Postum, România i-a consacrat moștenirea prin Muzeul Național de Artă și ansamblul monumental de la Târgu Jiu, iar operele sale continuă să fie studiate și admirate în întreaga lume, confirmându-i statutul de simbol al geniului creator românesc și al artei universale.

Opera lui Brâncuși este animată de o viziune sacră asupra lumii: fiecare formă exprimă un ritm interior al naturii, o legătură profundă între om, materie și cosmos. Moștenirea sa nu se limitează la sculptură; principiile estetice brâncușiene au influențat designul modern, arta vizuală și arhitectura, consolidându-l ca reper de integritate artistică și sursă de inspirație ce transcende timpul. Brâncuși a fost, totodată, un rafinat șlefuitor al cuvintelor. Maximele și cugetările sale, încărcate de profunzime filosofică, completează opera sculpturală, alcătuind un patrimoniu literar de o remarcabilă originalitate.

Geniul său constă în capacitatea de a identifica sursa originară a formelor, oferind o sinteză unică între tradiție și modernitate. Peste veacuri, Constantin Brâncuși rămâne un reper al creației autentice, un artist care a transformat piatra, lemnul și metalul în trepte ale spiritului. Sculptura sa a schimbat modul în care forma este percepută, eliberând-o de descriptiv și orientând-o către idee, simbol și interioritate.

Universalitatea operei sale nu anulează rădăcinile, ci le confirmă: prin el, satul românesc, miturile arhaice și înțelepciunea populară au fost proiectate pe scena lumii. Brâncuși nu aparține doar istoriei artei, ci unei dimensiuni atemporale a conștiinței, acolo unde forma devine revelație, iar tăcerea materiei – limbaj al eternității.

Bibliotecar, Luciana Macovei

## Bibliografie:

Brâncuși: Amintiri și exegeze. Petre Pandrea. București: Meridiane, 1976. Constantin Brâncuși. Doina Lemny. Iași: Junimea, 2005. Pe urmele lui Constantin Brâncuși. Serghe Fauchereau. București: Editura Univers Enciclopedic, 1999. Brâncuși și arta secolului XX. Dan Grigorescu. București: Editura 100+1 Gramar, 1999. Constantin Brâncuși: Pași pe nisipul eternității. Ediție îngrijită de Nicolae Dumitru. Târgu-Jiu: Editura Fundației „Constantin Brâncuși”, 1997.

Primim materialele  
pentru revistă.  
Meridianul Cultural Românesc nr. 43-44.

WWW ♦ TVV ♦ RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

## ... 3 proprietăți vasluiene:

- Dimitrie Cantemir cu care se împăunează istoria locală;

- Constantin Tănase care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- DVMarin, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

**Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopole și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, Constantin Tănase a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. Dumitru Marin cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.**

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

## COTITURA...

## DE LA COTUL DONULUI

(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)

Război - dragoste - tragedie - istorie - viață

Timpuri în momente alternative

(continuare din numărul trecut)

## D. SUFERINȚE, SUFERINȚE, SUFERINȚE

28. Cu sufletul schilodit/Evocarea lui M. Poede

R: După ani și ani ați mai găsit proiectile pe câmp? Au fost și accidente?

M.P.: Am găsit. Am mai pocnit și noi. Aveam pe aici un proiectil dar era scos focosul din el. l-am dus cu rândul - eram trei băieți - tocmai unde aveam via. Aveam o grămadă de hripcă, l-am pus pe hripcă și i-am dat foc. Noi stăteam mai la vale, la un km și stăteam să auzim dacă pocnește. Hripcă făcea o lumină de se vedea tot, dar proiectilul nu mai pocnea. Focul s-a stins și tot nimic nu se întâmpla. Ziceam: „Măi, nu era bun, de aia n-o bufnit.” Și când a bufnit o dată... s-a cutremurat pământul. A doua zi am găsit bucăți de schijă în copaci, în salcâmi, aproape de noi. Dar n-am pățit nimic.

R: Eu aș vrea să vorbim încă puțin de atmosfera din sat când au venit rușii. Căci rușii se știa că sparg, fură, violează, trag cu mitraliera în butoaiile de vin să curgă vinul? Au scăpat butoaiile tatii?

M.P.: Noi n-aveam vin. Tata venea din război de pe la Odessa, Kiev, Sevastopol. Mai aducea prin raniță lucruri acasă: rochii femeiești, o adus tata și o mașină de cusut. O zis că le-a găsit într-o șură de paie unde le ascunseseră cei de la o cooperativă de croitorie. Tata le-a luat de acolo și le-a adus acasă. A adus tata și o figornă de cântat. O adus un patefon.

R: Dar cei care veneau de acolo, s-a aflat că rușii sunt răi și se poartă neomenește? Au spus oamenilor pe aici?

M.P.: Ce să le spună? Noi luptam cu nemții.

R: Și când au trecut rușii și au siluit femeile ce a gândit lumea? Dumneata ce ai gândit?

M.P.: Eu, ca copil, nu am gândit nimic. Dar lumea vorbea că rușii îs răi. Și se vede că-s răi și acu. N-au nici rușine, nici frică, îs porcoși rușii.

R: În satele vecine s-au purtat la fel?

M.P.: La fel. Mama, cât au stat nemții la ea, se spălau. Nemții aveau un săpun special, mirosea parfumul de la ei... Un neamț a băgat odată piciorul într-o căldare ca să se spele pe picioare. Și mama s-a dus la el și l-a izbit. Și n-a sărit la ea. Ceilalți râdeau de el.

R: Dar dacă le-ar fi făcut așa la ruși?

M.P.: Păi nu v-am spus că atunci când ne-a luat oaia erau trei ruși. Noi veneam din urmă și ne-am dus repede la tata să-i spunem că ne-a luat oaia. Tata a ieșit înaintea lor. Și mama și tata. Tata le mai spunea câte o vorbă, se mai înțelegea cu ei. Tata a



WW2 copiii în război  
(foto:istorie-pe-scurt.ro)

apucat oaia de picior și a vrut să o tragă. Celălalt a apucat de țeava pistolului și a îndreptat-o spre tata. Mama s-a băgat repede între ei și a îndreptat-o în altă parte. S-a îngălbenit rusul acela și tata s-a îngălbenit. Se uitau unul la altul și apoi a-nceput să vorbească românește ca și noi, ca și tata. Era basarabean. Îl împușca dacă nu se băga mama să apuce țeava.

R: Dar nu-i era ei frică că se puteau lega rușii de ea?

M.P.: Nu, mama nu era fricoasă mama.

R: Ceilalți frați ai dumitale cum au reacționat?

M.P.: Aceia erau mititei. Umblau cu oile. Eh!

R: Dar după ani și ani când ai văzut că i-au îngropat pe cei trei la rădăcina copacului, mai treceai pe acolo?

M.P.: Da cum! De câte ori mă duceam la bunicu cu caru cu boi și vedeam crucea. A stat mult timp crucea aia acolo. l-au pus-o cei de la Fundu Văii. Pe urmă pădurarul care stătea aici a plantat stejari și acolo. Este pădure de stejari.

R: Deci s-au pierdut urmele.

M.P.: Eu mă ghidez după drum. Drumul care trecea pe aici, cobora în vale în sat, în Fundu Văii și era puțin mai departe ca cel de acum care trece pe aici prin sat, pe la clopotnița de la biserică. Drumul este tot acolo și acum. Și apreciez locul. Cam într-o zonă de 4-5 ari. Cu toate că este pădure de stejari acolo.

R: Cum se cheamă satul de după satul acesta? Florești. Au fost încartiruiți acolo și nemți și ruși?

M.P.: După Fundu Văii vine Florești. A fost comuna Florești. Eu n-am fost acolo nu știu dacă au fost încartiruiți acolo. Oamenii au spus că au ținut front prin pădure. S-au confruntat cu nemții.

R: Nu le-au luat vitele la oameni?

M.P.: Dar le-au luat la toți carele cu boi. Și lui tata i-au luat boii. Nouă ne-au luat boii dar luau și carele. Nu știu ce transportau, oameni sau marfă.

(continuare în numărul următor)

## apariti



tipografice...



ACADEMIA EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE, REPUBLICA MOLDOVA

DIPLOMĂ  
DE RECUNOȘTINȚĂ INSTITUȚIONALĂ

Se acordă

TVVRO - Televiziunea Vaslui, România

în semn de apreciere și recunoștință pentru parteneriatul educațional, sprijinul constant și contribuția semnificativă la promovarea valorilor cooperării internaționale, inovației și calității în educație. Prin colaborarea fructuoasă cu Academia Educație fără Frontiere, ați susținut formarea unei rețele educaționale deschise și unite prin diversitate, orientată spre progres și dezvoltare durabilă.

Președinte  
Academia Educație fără Frontiere  
dr., conf. univ.  
Victoria STRATAN

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

## DUMITRU V. MARIN – 85, 10 fragmente de viață la ceas aniversar

Dumitru V. Marin, profesor, publicist, prozator, monografist, etnolog, om de presă și de televiziune, este o personalitate complexă cu multiple realizări pe plan social, educativ și cultural, având un impact notabil asupra vieții culturale și sociale din județul Vaslui. Cariera sa a fost și încă este o călătorie de excepție, o odisee a pasiunii pentru literatură, etnografie și jurnalism, clădită cu răbdare și perseverență. Iată, mai jos, 10 fragmente din cartea vieții sale.

**1.** Dumitru V. Marin, cel mai mare dintre cei trei frați ai familiei Vasile și Tudora Marin, s-a născut pe 28 aprilie 1941 în județul Bacău, comuna Podu Turcului, în vechiul sat răzășesc Giurgioana, atestat în 1531 pe vremea domniei lui Petru Rareș, înconjurat de păduri de aluni și nuci, de cursuri de apă din izvoare abundente, cu biserică de pe la 1809, cu hramul Intrarea în biserică a Maicii Domnului. Actuala biserică, cu hramul Sfinții Voievozi Mihail și Gavril, a fost construită de boierul Costache Ghioca și sfințită pe 8 noiembrie 1861. Fost sat component sau centru de comună în Ținutul Tecuciului sau plasa Podu Turcului, Giurgioana, cu toată istoria sa tumultuoasă, a conferit siguranță de-a lungul timpului harnicilor săi locuitori care s-au ocupat cu creșterea animalelor, a viermilor de mătase, țesutul covoarelor și altor pânzeturi, confecționarea obiectelor din lemn de tei, îndeletnicire tradițională străveche.

**2.** A urmat cursurile claselor primare, gimnaziale și liceale la Podu Turcului, comuna natală. Își continuă studiile la Facultatea de Filologie a Universității „Al.I.Cuza” din Iași, luând examenul de licență în anul 1965, și, mai târziu, la Facultatea de Limbi Străine a Universității din București, cursuri fără frecvență, absolvind-o cu examen de licență în 1974. A obținut doctoratul în filologie cu teza Importanța revistei „Ion Creangă” în folcloristica românească, conducător științific prof. univ. dr. doc. Mihai Pop, la Universitatea din București, în 1998.

**3.** A predat limba și literatura română la mai multe unități de învățământ din Vaslui: Liceul nr. 2 (azi Colegiul „Anghel Rugină”), Liceul nr. 3 (azi Liceul Tehnologic „Ion Mincu”), Liceul nr. 4 (azi Liceul Teoretic „Emil Racoviță”) și Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”. A lucrat și ca inspector la Comitetul de Cultură și Artă al județului Vaslui, unde era responsabil cu manifestările culturale cu caracter folcloric. În perioada 1968 – 1974 a fost director la Școala Măcărești, județul Iași.

**4.** Publicistic, a debutat în anul 1957 cu articolul Bibliotecarul n-are timp în ziarul „Steagul Roșu” (Bacău), iar editorial, cu o ediție a operei lui Tudor Pamfile, Basme, la Editura Junimea în 1976. Colaborează la publicații precum „Adevărul”, „Albina”, „Anuarul Institutului de istorie <<A.D. Xenopol>>”, „Clepsidra”, „Clopotul”, „Cronica”, „Gazeta de Est”, „Îndrumătorul cultural”, „Meridianul de Vaslui”, „Scânteia Tineretului”, „Vlăstarul”, „Vre-

mea nouă” etc. Are peste 60 de volume publicate.

**5.** În zilele de 2-3 octombrie 1981, Dumitru V. Marin a organizat „Întâlnirea Fiilor Satului” la Școala Generală, lângă care exista un monument al eroilor, acum amplasat în curtea bisericii. Între anii 1952-1959, viitorul scriitor și jurnalist a făcut naveta șase km dus și șase km întors fiind singurul care a terminat liceul dintre cei 93 înscriși.

**6.** Preocupările etnografice s-au concretizat în studii despre Tudor Pamfile și Dimitrie Cantemir, făcând numeroase cercetări de teren. Cercetările despre istoria folcloristicii și etnografiei naționale au prins contur în lucrarea „Considerații privind cântecul popular românesc în cultura de masă” apărută în volumul Cântecul popular românesc în 1974. Pentru contribuția și interesul său pentru cercetările etnografice și cultura tradițională românească, a fost inclus în Dicționarul etnologilor români din toate timpurile, volumul II, de Jordan Datcu, în anul 1998. Pe lângă numeroasele preocupări culturale, merită menționată și aceea cu privire la învățământul vasluian. În acest sens, a redactat monografia cu privire la dezvoltarea învățământului vasluian precum și ale unor prestigioase unități de învățământ: Evoluția învățământului vasluian până în 1859, publicat în Anuarul Institutului A.D. Xenopol, an XVII, 1980; Liceul Mihail Kogălniceanu, centenar: 1890 - 1990, monografie, Vaslui, 1990.

**7.** Imediat după Revoluția din 1989, se numără printre cei care au pus umărul la revitalizarea Uniunii Ziaristilor Profesioniști alături de Mihai Miron, Dan Lutic și alți entuziaști. În capitala Moldovei a avut loc primul congres al nou înființatei Uniuni cu ocazia reînființării Studioului Teritorial al TVR Iași. An de an au avut loc întâlniri ale ziaristilor, Dumitru V. Marin aflându-se mereu alături de președintele Miron (până în anul 2012) în demersul său de a revigora organizația, apoi de Doru Dinu Glăvan, președinte al UZPR în perioada 2012-2021.

**8.** La sfârșitul anului 1990, înființează la Vaslui primul post de televiziune din Moldova (TV Vaslui), iar în

iunie 1993, primul post de radio din Vaslui (Unison Radio Vaslui). Pe 26 septembrie 1996, pune bazele cotidianului „Meridianul de Vaslui, Bârlad, Huși”, unde semnează editorialele ce acoperă o tematică diversă, exprimându-și atitudinea față de realitățile politice, economice, sociale și culturale ale județului. Alături de „T.V. Vaslui și Radio Unison, ziarul <<Meridianul>> a reprezentat o adevărată școală jurnalistică. Mulți dintre cei care mănuiesc astăzi condeii în publicațiile județene, și nu numai, au trecut prin această adevărată instituție a presei locale”, susținea scriitorul Ioan Baban la 10 ani de la apariția primului număr al publicației („Meridianul”, nr. 48 (674), 30.11.2006). Din anul 2000, „Cotidianul de opinie și informație locală” s-a transformat în publicație trisăptămânală, apoi bisăptămânală și, în cele din urmă, săptămânală. Are o continuitate de aproape 30 de ani lărgindu-și aria de cuprindere: „Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău”, iar din 2023 purtând titlatura de „Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova”. Pe 1 februarie 2015, publică primul număr al revistei „Meridianul Cultural Românesc”, „astăzi o oglindă a momentului românesc într-un timp al prefacerilor, al creatorilor crescuți eminescian, într-o societate caragialiană cu aspirație blagiană în exprimare personală: talente ale unui mediu și ale unui moment anume: 15 ani din mileniu III” (Dumitru V. Marin. O revistă despre jurnalismul cultural. În „Meridianul Cultural Românesc”, An I, Nr. 1, ian.-feb.-mart. 2015, p. 5).

**9.** În 2011, Dumitru V. Marin realizează monografia satului natal: Giurgioana, Bacău: Sat, Biserică, Oameni, Iași, Editura PIM. În data de 29 martie 2011 a primit Diploma de Cetățean de onoare al comunei Podu Turcului, din județul Bacău, ca o recunoaștere a meritelor pentru rezultate profesionale deosebite, pentru contribuția remarcabilă la creșterea prestigiului comunei.

**10.** Din anul 2013 organizează la Vaslui Simpozionul Național „Omăgiu Cărții Vasluiene”, la care sunt invitate personalități locale și naționale din diverse domenii.

La cei 85 de ani, Dumitru V. Marin ne arată că viața are sens atunci când este trăită cu pasiune și responsabilitate. Pentru tot ceea ce a construit, pentru tot ceea ce a dăruit și pentru tot ce va lăsa în urmă: o moștenire de neprețuit, un model de viață și un testament al valorilor autentice, îi adresăm cele mai calde urări de sănătate și de inspirație continuă.

Liliana MOGA



## Horoscopul lunii

<p><b>Berbec</b> (21 mar - 20 apr) Începutul de an a fost foarte bun pentru tine. Ai recuperat energie.</p>	<p><b>Taur</b> (21 apr - 21 mai) Banii vin firesc. Trebuie doar să păstrezi relațiile de afaceri.</p>	<p><b>Gemeni</b> (22 mai - 21 iun) Noul an promite noi direcții în viitorul financiar.</p>	<p><b>Rac</b> (22 iun - 22 iul) Începe o perioadă de activități care-ți vor multiplica venitul.</p>	<p><b>Leu</b> (23 iul - 22 aug) Trebuie să-ți canalizezi energiile. Vei depăși greutățile.</p>	<p><b>Fecioară</b> (23 aug - 22 sept) Ai o stare temporară de apăsare creată de probleme financiare.</p>
<p><b>Balanță</b> (23 sept - 22 oct) Te-ai maturizat și te apropii de o cotitură în viață.</p>	<p><b>Scorpion</b> (23 oct - 21 nov) Depinzi de imaginea egoului din mintea ta. Vei trece greu această stare.</p>	<p><b>Săgetător</b> (22 nov - 20 dec) Ai depășit orice nesiguranță care-ți obtura drumul.</p>	<p><b>Capricorn</b> (21 dec - 20 ian) Unele revelații vin mai târziu dar niciodată nu e prea târziu.</p>	<p><b>Vărsător</b> (21 ian.- 20 feb.) Veți trece de probleme dar urmele rămân.</p>	<p><b>Pești</b> (21 feb. - 20 mart.) Se anunță un an tumultuos din punct de vedere financiar.</p>

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

După data de ...

**CRONICA AI**

...cu Open AI

**Local**

**Anchetă** la Spitalul Județean de Urgență Vaslui după moartea unei fetițe de 2 luni. Copilul ar fi fost diagnosticat inițial greșit, iar părinții acuză malpraxis și întârzierea transferului la un spital din Iași. Conducerea unității medicale a demarat verificări interne.

**Intern**

**CCR a amânat** din nou pronunțarea privind reforma pensiilor magistraților

tvinfo.ro

**Cod galben de inundații** pe râuri din județele Prahova și Ialomița, luni

Ziare.com

**Bursa este pe roșu** după intrarea României în recesiune tehnică. Cum reacționează investitorii

tvinfo.ro

**Curtea Constituțională** a României a decis pe 18 februarie că reforma pensiilor magistraților este constituțională, clarificând o dispută privind vârsta de pensionare și cuantumul pensiilor speciale – decizia de pe 11 februarie fusese amânată de mai multe ori. Aceasta deschide calea pentru promulgare și deblocarea unor fonduri din PNRR.

**Discuții în coaliția de guvernare:** Președintele Nicușor Dan a reiterat că alianța politică funcționează, în ciuda tensiunilor interne și criticilor publice între partidul de guvernare și PSD.

**Senatul a aprobat un proiect de lege** privind creșterea vârstei legale pentru jocurile de noroc de la 18 la 21 de ani, ca măsură împotriva dependenței la gambling – următorul pas este Camera Deputaților.

**Bursa de Valori București** a încheiat săptămâna în scădere, pe fondul indicilor economici slabi și semnalelor de recesiune tehnică pe finalul anului anterior.

**ANM a emis coduri portocalii și galbene** pentru viscol, ninsori abundente și intensificări ale vântului în sud și estul României, inclusiv în zona București, între 17–18 februarie, cu zăpadă de până la 50 cm și vizibilitate redusă.

**Extern**

**Reprezentanți ai SUA și Ucrainei** au semnalat „progrese semnificative” în discuțiile cu Rusia la Geneva, dar oficialii ruși au avertizat că nu se pot aștepta încă la un acord final privind încetarea conflictului sau soluții

privind teritoriile disputate.

**O nouă rundă de discuții indirecte** între Washington și Teheran a adus acorduri pe principii generale, inclusiv o propunere iraniană de suspendare temporară a îmbogățirii de uraniu în schimbul ridicării parțiale a sancțiunilor – dar rămân diferențe majore și negocierile continuă.

**Congresul Peru a votat** înlăturarea președintelui José Enrique Jeri din funcție după un scandal de corupție, aprofundând instabilitatea politică într-una dintre cele mai turbulente democrații sud-americane.

**Observarea lunii noi** pentru Ramadan a generat anunțuri în multe țări arabe și musulmane, cu datele de început variind între 19 și 20 februarie conform comitetelor locale de observare și tradițiilor religioase.

**Guvernul kenyan a reușit** repatrierea a 27 de cetățeni recrutați ilegal pentru a lupta în războiul din Ucraina, într-o operațiune diplomatică intens susținută.

**Știință și tehnică**

**Pe 17 februarie a avut loc o eclipsă solară inelară („ring of fire”),** vizibilă în principal din Antarctica — foarte puțini oameni au putut să o observe direct, iar regiuni din sud-estul Africii au avut eclipse parțiale.

**SpaceX a programat lansarea Starlink pe 18 februarie 2026,** cu încă 29 de sateliți pentru extinderea internetului global prin constelația sa de sateliți V2.

**Microsoft testează** linie de alimentare supraconductoare pentru centre de date AI mai eficiente și compacte.

**Cisco a lansat** un chip de rețea pentru AI destinat optimizării transferului rapid de date în centrele AI.

**Start-up-uri ca Nebius sau Runway** atrag investiții mari în AI specializat (căutare avansată și video generativ).

**Startup-ul indian GalaxEye** a semnat un acord pentru a furniza date de imagistică prin satelit cu NSIL (brațul comercial al ISRO), pentru aplicații în agricultură, gestionarea dezastrelor și monitorizare terestră.

**Uniunea Europeană** a avizat proiecte pentru dezvoltarea de cipuri „beyond-2 nm”, esențiale pentru AI avansat, vehicule autonome și sisteme de telecomunicații rapide.

**O casă muzeu**

Am vizitat zilele trecute o adevărată casă muzeu cu câteva sute de exponate din satul Bălteni, deal Jud. Vaslui. Tânăra interpretă Teodora Panainte de muzică populară destul de cunoscută în zonă s-a întrecut pe ea însăși adunând atâtea și atâtea obiecte cu valoare etnografică și lămurindu-și rudele să transforme casa veche de câteva decenii în muzeu în loc să se folosească de ea în perioada următoare (casă veche care a aparținut bunicii sale).

De reținut că o casă muzeu sau altă instituție Culturală privată nu aduce bani așa că puțin se ambalează să renunțe la asemenea construcții. Casa muzeu care ar trebui să fie colțișorul de suflet al interpretei este destinată ilustrării culturii locale.



Având în vedere că în comuna Bălteni nu există niciun fel de organizare culturală, nu mai există nici măcar fanfara locală, casele memoriale adică cea a Teodorei Panainte din Bălteni deal și cea de noi înființată mai recent „Căsuța Bunicului Orb” din Bălteni vale (vor juca sper un rol cultural tot mai accentuat).

Dumitru V. Marin

**Filiala UZPR Vaslui Organizează  
Sărbătorile Culturale Marin 85  
Momentul final Marți 28 aprilie 2026:  
- lansarea cărții Marin 85  
- simpozionul internațional  
- spectacolul omagial**

COMUNICAT DE PRESĂ

## Iașul devine epicentrul sculpturii românești contemporane: Luna Sculptorilor Români celebrează 150 de ani de la nașterea lui Constantin Brâncuși

Iași, 17 februarie 2026

În perioada 19 februarie – 19 martie 2026, Ateneul Național din Iași, cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași, vă invită la cea de-a VI-a ediție a „Lunii Sculptorilor Români”. Desfășurat, începând cu acest an, sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO, proiectul primește validare culturală, fiind recunoscut drept cel mai important eveniment dedicat sculpturii din România.

Programul din 2026 este unul cu totul special, fiind conceput sub egida celebrării a 150 de ani de la nașterea marelui artist Constantin Brâncuși, fapt ce a dus la extinderea manifestărilor la nivel național și internațional, în colaborare cu numeroase instituții partenere. Astfel, Luna Sculptorilor Români va cuprinde întreaga țară prin expoziții organizate nu doar în Iași, ci și în Târgu Jiu, Constanța, Alba Iulia, Bârlad și Chișinău.

Ediția curentă pregătește un maraton cultural impresionant, ce include 45 de expoziții și evenimente conexe. Inima orașului Iași va fi transformată într-un muzeu în aer liber, zeci de sculpturi monumentale urmând a fi expuse pe principalele artere pietonale, dar și în spații precum Primăria Iași, Muzeul Mitropolitan, Casa Muzeelor, Muzeul N. Gane, Grădina Palas, Campus Palas, Aeroportul Internațional Iași, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” sau Universitatea „Gh. Asachi”.

Printre invitații speciali care vor expune cele mai noi creații se numără artiști iconici precum Mircea Roman, Aurel Vlad, Marian Zidaru, sau Mircea Cantor. Un punct de atracție major îl va constitui Palatul Culturii, care va găzdui o expoziție centrală dedicată lui Vasile Gordan, figură emblematică a sculpturii contemporane. La Muzeul Unirii va fi omagiat Iftimie Bârleanu, alături de o expoziție specială dedicată lui Ion Vlad, curatoriată de Alexandru Chituță de la Muzeul Brukenthal din Sibiu. De asemenea, în același cadru, vor fi inaugurate expoziția personală a lui Ioan Pop-Vereta și expoziția „Sculptura din depozit”, realizată în parteneriat cu Muzeul de Artă Constanța.

La Muzeul Mitropolitan, Sandra Demetrescu va inaugura expoziția-eveniment „Pe deasupra apelor” a artistei Victoria Zidaru. Curatorul Ioan Răducea va deschide la Palatul Roznovanu expoziția solo a artistului Pavel Obreja. La Casa Muzeelor, Cristina Simion va prezenta publicului proiectul colectiv „It's a Wonderful World” și expoziția „One Love” semnată de Lucian Radu. La Galeria „Octav Băncilă” va fi celebrată sculptura feminină în cadrul expoziției colective „À la Femme”, iar Galeria „Theodor Pallady” va găzdui expoziția personală „Catharsis”, semnată de artista Ana Maria Negară, ambele curatoriate de Maria Bilașevschi.

Debutul oficial al LSR 2026 va avea loc pe 18 februarie la Centrul Internațional de Artă Contemporană – Baia Turcească, prin lansarea noului volum semnat de cercetătoarea Doina Lemny, specialistă în opera lui Brâncuși de la Centrul Pompidou din Paris. Recunoașterea activității sale va continua în ziua următoare, când Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași îi va conferi titlul de Doctor Honoris Causa. Momentul simbolic al celor 150 de ani de la nașterea lui Brâncuși va fi marcat festiv în cadrul Galei LSR 2026 la CIAC – Baia Turcească, eveniment onorat de prezența doamnei Simona Miculescu, fost președinte al Conferinței Generale UNESCO și delegatul permanent al României la UNESCO, alături de numeroase personalități ale lumii culturale, precum doamna Monica Babuc, directorul ICR Chișinău, Tudor Zbârnea, Directorul Muzeului Național de Artă din Republica Moldova, sau acad. Valeriu Matei, directorul Editurii Academiei Române, ce va lansa un volum dedicat Ecorșului lui Brâncuși.

Iașul se va transforma într-un adevărat hub cultural, publicul având oportunitatea de a explora, începând cu 19 februarie, galerii și muzee precum Ateneul Național din Iași, Palatul Braunstein, Muzeul Unirii, Galeria UAPR, Galeria DANA, Arta sau noua Galerie Esplanada, unde va expune artistul clujean Liviu Mocan. Echipele de medieri culturali și curatori vor organiza tururi ghidate în cadrul circuitului LSR, unde vor putea fi descoperite opere monumentale semnate de maeștri precum Ion Mândrescu, Neculai Păduraru, Dan Covătaru, Virgil Scripcariu, dar și de reprezentanți ai noilor generații, precum Costin Ioniță, Ovidiu Toader, Gabriel Blaga sau Lucian Radu. În incinta CIAC, vizitatorii vor descoperi noile tendințe ale artei contemporane în dialog cu opere fundamentale semnate de Milița Petrașcu, Ovidiu Maitec, Ion Irimescu sau Paul Vasilescu.

Extinderea proiectului în restul țării și în Republica Moldova aduce evenimente de anvergură în locații prestigioase. La Târgu Jiu vor fi organizate trei mari expoziții, inclusiv vernisajele artiștilor Laurențiu Mogoșanu și Vladlen Babcinetchi de la Centrul de Cercetare și Documentare „C. Brâncuși”. Constanța va marca evenimentul prin amplasarea unei opere de Aurel Vlad în fața Muzeului de Artă, în timp ce la Bârlad vor expune artiștii Costin Ioniță și Bogdan Nueleanu, la Muzeul „Vasile Pârvan”. Spiritul brâncușian trece granița prin expoziția „Sculptura basarabească de secol 21” de la Muzeul Național al Unirii din Alba Iulia, ajungând până la Chișinău, unde Mihai Țopescu va expune la Muzeul Național de Artă, iar Mircea Cantor la Muzeul de Istorie, totul culminând cu o impresionantă expoziție colectivă la Centrul Expozițional Brâncuși din capitala Republicii Moldova.

Accesul publicului este gratuit la toate expozițiile, evenimentul fiind organizat cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași. Proiectul LSR face parte din programul de promovare a artei contemporane, inițiat de Ateneul Național din Iași.

**Programul complet al expozițiilor și evenimentelor, inclusiv detaliile despre sculpturile amplasate în aer liber, poate fi consultat direct pe pagina: HOME | LSR-PROGRAM**  
Cu pasiune neîngrădită pentru frumos și inovație, LSR promovează genialitatea și diversitatea creativă a artiștilor plastici români.

## MEMORANDUL ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA – acțiune și represiune

(continuare din numărul trecut)

Începând cu anul 1893, au apărut noi ziare cu tentă națională, în mai multe localități din Vechiul Regat. Astfel, la Brăila, a apărut Ziarul „Lupta națională”, iar la București „Iredenta română”. Ambele aveau o poziție clar pro-unionistă, exprimându-se categoric, dorința de unire a românilor într-un singur stat național. La data de 18/30 iulie 1893, la Predeal, a avut loc o întâlnire frățească, între studenții români din Transilvania și cei din România, ocazie cu care, aceștia și-au dat mâna în semn de desființare a graniței și construirea unei „singure Românii”. Cu această ocazie au fost rostite jurăminte, susținându-se ideea că nu trebuie slăbită lupta până la realizarea „idealului sfânt al poporului român”<sup>10</sup>.

În anul următor (1894), în lunile martie și aprilie manifestările de solidarizare cu cauza românilor ardeleni, s-au intensificat. Au fost tipărite foi volante prin care românii erau încurajați să continue lupta. În data de 23 aprilie, au avut loc mitinguri în 23 de localități din România. Din toate colțurile țării au fost trimise telegrame către rege și primul ministru, cerându-li-se să intervină pe lângă împărații Germaniei și Austro-Ungariei, și pe lângă guvernele acestor țări pentru a susține cauza românilor din imperiul dualist. La 24 aprilie/6 mai cu o zi înaintea începerii procesului memorandist, la București și Iași, au avut loc mitinguri de mare amploare, unde au participat delegați din întreaga țară.<sup>11</sup>

Ziua în care urma să înceapă la Cluj procesul memorandiștilor, era așteptată cu încordare maximă în Transilvania. La începutul lui martie 1894, imediat după ce a fost eliberat din închisoare, Vasile Lucaciu i-a trimis lui Gheorghe Pop de Băsești o scrisoare înălțătoare, în care anticipa cu mare clarviziune viitorul românilor. La îndemnul fruntașilor naționali, mulți studenți s-au mobilizat, cutreierând satele Transilvaniei, pentru a-i determina pe țărani să participe în număr cât mai mare la procesul de la Cluj. Au fost difuzate manifeste și apeluri către „Poporul român”, redactat de către studeții români din Cluj, în colaborare cu cei de la Budapesta, Viena și Graz. Autoritățile maghiare s-au pregătit intens pentru a contracara avântul național al românilor, mobilizând impresiunante forțe de ordine. Cu toate acestea, au avut loc adunări de protest împotriva politicii represive, și de solidarizare cu memorandiștii, la care au participat mase mari de țărani.

În ziua în care a început procesul la Cluj, tot centrul orașului, până la locul numit „Reduță”, unde urmau să aibă loc dezbaterile, o mare de oameni manifesta pentru memorandiști. În zilele ce au urmat, și mai mulți țărani au forțat intrarea în oraș, însă au fost oprii de către autorități, „de teama revoluției”. Procesul memorandist de la Cluj a prilejuit emoționante manifestări de solidaritate, în alte orașe și sate din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, care aveau ca scop, cel puțin după cum susțineau autoritățile, fărurirea „Daco-României Mari”<sup>12</sup>. Entuziasmul era atât de mare în acele zile, încât se vorbea, la propriu, de revoluție.

(continuare în numărul următor)

Realizat de: prof. BOTIȘ Mircea  
Pr. BOTIȘ Radu

10. Apud Valeriu Achim și Aurel Socolan, pg. 61.

11. Valeriu Achim și Aurel Socolan, op. cit., pg. 64.

12. Apud Ștefan Pascu, op. cit., pg. 180



**D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)**

## EXPOZIȚIE DE CARTE, MUZICĂ ȘI GASTRONOMIE



Duminiță 15 februarie 2026, la ora 11:30, la Galeriile de Artă „N.N. Tonitza” Bârlad, a avut loc o manifestare culturală inedită, o expoziție personală de pictură realizată de Mădălina Fortu cu titlu sugestiv „Chipul și asemănarea tatălui”. Expoziția a fost însoțită de muzica pe care a interpretat-o cu o voce de tenoare talentată, însăși creatoarea picturilor, făcând totul în amintirea părinților. Amintim că Năstasă Fortu a fost profesor de arte plastice la Școala de Muzică și Arte Plastice „N.N. Tonitza” Bârlad, pictor de icoane și tablouri. Expoziția a întregit pe deplin gustul rafinat al invitaților. De la Iași a venit doamna profesor doctor Ana Irina Iorga, critic de artă, care a analizat și apreciat pe deplin frumusețea lucrărilor realizate cu mult gust și măiestrie, urmând talentul tatălui. La sfârșitul evenimentului, doamna Iorga a primit două tablouri înfățișând chiar portretul dumneaei. Au mai luat cuvântul domnul director al Direcției de Cultură de la Primăria Municipiului Bârlad, profesor doctor Laurențiu Chiriac și doamna profesor Oltea Rășcanu Gramaticu. Domnul profesor Dionisie Gradu a făcut în maniera-i caracteristică descrierea și aprecierea tablourilor și a povestit amintiri plăcute petrecute cu domnul profesor Năstasă. Toate aceste discuții și admirații s-au petrecut într-o atmosferă îmbietoare, pe fundalul unei muzici de înaltă clasă, participanții gustând din bunătățile aduse și stropite cu vin de soi. Toți cei prezenți și-au încântat privirile căci tablourile cu flori, portretele dar și icoanele, demonstau că autoarea se străduiește să înmulțască talantul primit cu multă dragoste și empatie față de cei apropiați. Ni s-a demonstrat, prin prezența celor două fete foarte frumoase și talentate, că familia Fortu este o familie de artiști ce se perpetuează, iar prestigiul tatălui său nu se diluează. Sper ca la următoarea expoziție să aducă lucrări făcute de domnul Năstasă, deoarece eu, autorul acestui articol, atunci când intram în atelierul pictorului mă simțeam ca în rai printre sfinți; multe lucrări pictate erau ca o copie fotografică, musai color, în care predomina galbenul și maroul. Am admirat cu nesaț tablourile care ne transmiteau parcă prin viu grai multă muncă și mult sentiment, trăire lăuntrică, o luptă interioară dintre binele, frumosul și credința în Bunul Dumnezeu. Muzica și scaldarea privirii în imaginile plastice ne ducea într-o altă lume a liniștii, împlinirii și a binecuvântării lui Dumnezeu. Felicitări autoarei, artistei care a îmbinat pictura cu muzica, căci pentru fiecare talent eu consider că Mădălina este omul care se multiplică. Felicitări pentru această nouă metodă de a îmbina privitul cu auzul, dar și cu gustatul, făcând pe deplin poftele invitaților! Vă rugăm lucrați, înmulțiți talantul, căci părinții se vor bucura iar Slăvitul Dumnezeu te va ajuta chiar în ciuda vicisitudinilor vremii. Doamne ajută!

Ionel DORIN, membru U.Z.P.R.

## Medicina de vârf

(continuare din numărul 3)

(material primit

de la colaboratorul nostru Cornel Brumă)

Următorul experiment a fost și mai impresionant.

Goriaev a luat un grup de șoareci orbi. Retina lor era complet distrusă dintr-un defect genetic. Orbia era „incurabilă”. Medicina modernă poate doar să încetinească procesul, nu să refacă vederea. Transplantul de retină nu e posibil tehnic.

Savantul a început să iradieze ochii șoarecilor cu informația ondulatorie a unei retine sănătoase. Procesul era lent. Primele schimbări au apărut după două săptămâni: șoarecii reacționau la lumină. După o lună distingeau obiecte. După două luni, vederea li s-a refăcut complet. Șoarecii orbi vedeau la fel ca cei sănătoși.

Există și date neoficiale despre tratamente la oameni.

Pacienți oncologici, cărora medicii le dădeau o lună de viață, ar fi trecut prin terapia ondulatorie a lui Goriaev. Tumorile se micșorau, iar în unele cazuri dispăreau complet. Documentar nu e confirmat, deoarece medicina oficială refuza să recunoască metoda. Dar mărturiile pacienților există. Și atunci devine limpede de ce era periculos.

Dacă poți trata cancer, diabet, orbire cu ajutorul sunetului și luminii, de ce mai ai nevoie de chimioterapii de sute de mii de dolari? De ce injecții de insulină pe viață? De ce operații complicate la ochi?

Corporațiile farmaceutice își pierd piața de 4 trilioane. Nu e „business” — e imperiu. Iar imperiul se apără.

Pe Goriaev nu îl publicau. Invențiile nu i le patentau. Presa îl numea șarlatan. Și când nici asta n-a fost suficient, cu o lună înainte de nominalizarea la Nobel, moare brusc.

Infarct. La 78 de ani. Un om care, teoretic, știa cum să prevină orice boală.

A cincea și cea mai șocantă descoperire privește natura morții. Goriaev afirma că moartea, în sensul obișnuit, nu există. Ceea ce numim „moarte” este doar o eroare în program. O greșeală de cod, pe care o scriem noi înșine în corp, din clipa nașterii.

Imaginează-ți corpul ca pe un radio-receptor. Complex, perfect, dar totuși receptor. El prinde un semnal din câmpul informațional și îl transformă în viață. Cât timp receptorul funcționează, trăiești. Când se strică, mori.

Dar ce se întâmplă cu semnalul însuși? cu unda pe care receptorul o prinde?

Goriaev răspundea: semnalul nu dispăre nicăieri. Unda radio continuă să existe chiar și când receptorul e distrus.

La fel și conștiința ta continuă să existe chiar dacă trupul moare. Ea rămâne în câmpul informațional — ca fantoma ADN-ului care emite 40 de zile după ce molecula a fost scoasă din cameră.

Dar de unde vine „defecțiunea”? De ce se strică receptorul?

Goriaev a făcut zeci de experimente și a ajuns la o concluzie incredibilă: noi ne programăm propria moarte.

De fiecare dată când spui „Îmbătrânesc”, scrii programul îmbătrânirii în ADN. Când spui „Mă îmbolnăvesc”, scrii programul bolii. Când gândești „Am să mor”, creezi programul morții. Nu e metaforă.

Cuvintele tale creează o undă sonoră. Unda acționează asupra ADN-ului. ADN-ul își schimbă structura conform informației primite. Dacă informația e distrugătoare, ADN-ul se degradează. Dacă e vindecătoare, ADN-ul se reface. Goriaev spunea că frica de moarte este cel mai puternic program de distrugere. Omul se teme că va muri. Emoția fricii creează o undă uriașă în câmp. Unda se „înregistrează” în ADN. Celulele încep să se pregătească de moarte. Se pornesc procesele îmbătrânirii. Organismul se stinge încet, pentru că e programat astfel. Dar dacă schimbi programul, schimbi rezultatul.

Goriaev afirma că oamenii care nu se tem de moarte trăiesc mai mult. Nu fiindcă sunt „curajoși”, ci pentru că în ADN-ul lor nu există programul fricii. Celulele nu primesc semnalul „trebuie să mori”. Savantul studia longevivi din toată lumea — oameni care au trăit până la 100, 120, 150 de ani. Ce aveau în comun? Nici dieta, nici sportul, nici medicamentele. Aveau în comun atitudinea față de moarte. Nu se temeau de ea. O vedeau ca pe o trecere firească într-o altă stare.

Goriaev a scris asta în ultima sa lucrare: suntem nemuritori cât timp „melodia noastră” răsună în câmpul informațional. Moartea corpului nu e sfârșitul tău ca persoană. E trecerea dintr-o formă de existență în alta: din materială în ondulatorie, din vizibilă în invizibilă. Dar informația despre tine rămâne pentru totdeauna. De aceea există fenomenele reîncarnării: copii care își amintesc vieți trecute. Ei nu inventează. Ei citesc informația din câmp, unde se păstrează memoria tuturor celor care au trăit. Cuvintele, faptele, gândurile tale sunt înscrise în câmp. Ele influențează alți oameni, generațiile viitoare, însăși structura realității. Înainte să moară, Goriaev le-a spus discipolilor: „Dacă mă vor ucide, asta nu va schimba nimic. Informația e deja în câmp. Nu o poți distruge. O poți doar accepta sau respinge.” Peste o săptămână a murit. Dar cuvintele lui au rămas. Descoperirile lui au rămas. Și acum știi ce știa și el.

Anatol Basarab.

WWW.TVV.RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

**PRAF ȘI PULBERE...**

Se spune că Domnul Sfânt venea mereu pe pământ,  
Pe acest pământ bogat ce-i de Domnul înzestrat.  
Se mai zice din bătrâni, oameni înțelepți și buni,  
Că la drum, Domnul Slăvit, era veșnic însoțit  
De Petre, Sfântul cel care are cheia de intrare  
La poarta care desparte și pe suflete împarte:  
Unii intră, alții stau și pe altă poart-o iau  
Căci cum drumul pe pământ e bătut de ploii și vânt  
Și calea de judecată îți alege ce-ai de plată...  
Și de ce se tot plimbau și cărările băteau?  
Voiau cu-a lor ochi să vadă cum sunt oamenii grămadă,  
Cum o duc, ce zic, ce fac, dacă viața li-i pe plac,  
Dar în drumul Lor grăbit răutatea i-a izbit,  
Dușmănia și păcatul cuprinseseră tot natul,  
Răutățile-o mulțime erau întâlните-n lume.  
Sfântul Petru nu mai poate de atâta răutate,  
Hotărât și supărat pe Domnul L-a întrebat:  
– Doamne, pentru ce mai ții lumea cu ticăloșii,  
Acești oameni ce-au uitat că Tu, Sfinte, i-ai creat  
Și le-ai dat să stăpânească, pământul să-mpărățească?  
Doamne, cum mai poți să calci și-astă lume n-o prefaci  
Praf și pulbere deodată, că-i săracă sau bogată?  
– Cum s-o pierd, măi Petre Sfinte, mai e și lume cuminte,  
Sunt atâția oameni buni care scriu și fac minuni,  
Copiii nevinovați; cu ce sunt ei vinovați  
Ca să-i iau, neamul să piară, tot ce este prunc să moară?  
– Pierde-i numai pe cei răi că ei nu mai sunt ai tăi;  
Căci așa s-au înmulțit, pielea mi s-a încrețit!  
Neatent și supărat, Sfântul Petru a călcat  
Într-un mușuroi, ce are furnici mii, harnice tare  
Ce au început s-atace, să-l înțepe ca pe ace.  
Sfântul da cu mâinile omorând furnicile,  
Scutura ale picioare hotărât să le omoare:  
– Ce faci, Petre, ce-i cu tine? Drept să-ți spun, nu te văd bine...  
– Omor, Doamne, la furnici, mă ciupecesc rău, chiar de-s mici.  
– Mare păcat faci cu ele; omoară-le doar pe-acele  
Ce te-înțeapă dureros, celelalte-s de folos  
Și sunt mii nevinovate, de ce le omori pe toate?!  
Atunci Sfântu-a înțeles taina și a lumii mers,  
Taina oamenilor mulți, buni și răi, și abătuți,  
Seamănă prea izbitor cu lumea furnicilor.  
Iată de ce Dumnezeu Cel ce e slăvit mereu  
Nu pierde lumea din mâini, căci mai sunt și oameni buni!

Lăcrămioara-Iolandina IVAN



În spatele unui elev de succes stă:

-un EDUCATOR dedicat  
-un ÎNVĂȚĂTOR bun  
-un PĂRINTE sever  
-un BUNIC blajin și  
- un TELEFON confiscat

de la

Cornelia Ursu

POEZII DE IONEL DORIN, închinare  
domnului PETRUȘ ANDREI**UNDE S-AU NĂSCUT POEME...**

În casa poetului  
Plină de cărți și icoane  
Unde s-au născut poeme  
Adunate-n teancuri de reviste  
Și cărți răvășite  
Iar în fiecare foaie  
O istorie cu sute de idei,  
Cu vise fără păreri  
Ce-nflăcărează capul  
Iar candela cu pâlpâieli  
amăgitoare,  
Flacăra făcea semne de chemare  
Și fumul urca din lumânare  
Spre tainice veșnicii.  
Cu ochii ațintiți în icoane  
Poetul își dădu duhul,  
Plecă spre o nouă planetă,  
Iar serpentinele fumului  
Ce din lumânare urcă  
Ducea duhul la Domnul,  
Iar sufletul la o nouă înviere  
Urma să anunțe clopotul mare  
Când va atinge talpa cerului,  
Atunci cărțile vor zvâcni  
Căutându-și creatorul.

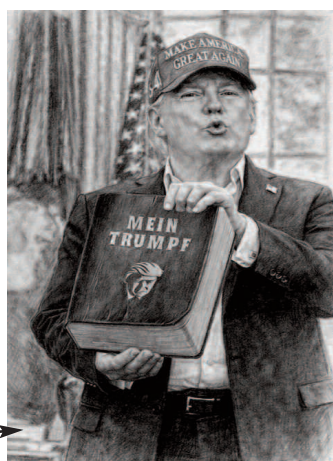
Ionel DORIN

**VEȘNICIA...**

Atât a durat, maestre al cuvântului...  
Te așteaptă o veșnicie  
De aprecieri, căci certificatul  
Ce l-ai căpătat cu scrisul  
Va dăinui sub tremurul făclărilor inimii,  
Vom căuta neostenit omul  
Cu șarmul binevoitor  
De om împlinit, înzestrat,  
Hărăzit de Domnul,  
Ce-a înmulțit talantul,  
Creator de conștiințe  
Și făuritor de năzuințe.  
Zvâcnește secunda,  
Iar nesfârșita călătorie  
O duci, în timp ce averea  
Rămâne nouă în zecile de cărți  
Și idei novatoare, și-n gând  
De mamă, dragoste, glie,  
Fii binecuvântat, părinte, cuvinte!

Ionel DORIN

UMOR

**Un zâmbet cu Nicolae Viziteu**DREPTUL BARBATULUI  
ESTE EGAL CU  
DREPTUL FEMEII?**Epigrame****Ultima lui dorință**

Prea mult în viață i-a plăcut tăria  
Și deseori a dat de înțeleș  
C-ar vrea și mort, să aibă bucuria  
De-a fi stropit cu ea chiar și-n exces.

**După chef**

C-un vechi amic am chefuit  
Și am ajuns acasă clamp,  
Însă aicea m-au trezit  
Amenințări mai mari ca Trump.

Mihai Caba

**Unui ales absenteist**

O dată-ajuns parlamentar  
Și-a etalat și-o competență,  
Ce o susține foarte clar  
Printr-o statornică absență.

**LEGE ELECTORALĂ**

Ajuns-am, iată, la strâmtoare,  
Poporul e total dezamăgit,  
Căci de un timp noi la votare  
Alegem între-un hoț și-un necinstit.

**D-ale căsniciei**

Mi-i căsnicia ideală  
Și altceva nici nu-mi doresc mai mult,  
Rețeta-i simplă, chiar banală:  
Ea turuie, eu mă prefac că-ascult.

**DUPLICITATEA**

**UNUI LIDER DE PARTID**  
Privesc spre el, precum nătânga,  
Cu cât tupeu ascunde fapta:  
Ritos declară că-i de dreapta,  
Dar ține capul tot la stânga.

**De sezon**

E iarnă grea, cu aspru ger,  
Dar știu cum o pot trece,  
Stau lângă un calorifer  
Sorbînd din berea rece.

**PROSTIA,****CAUZĂ A DECESULUI**

Cred că orișicine știe,  
Că-n al vieții scurt decor,  
Unii mor dintr-o prostie,  
Alții de prostia lor.

Mihai HAIVAS

**La bătrânețe**

Aflat acum la vârstă grea  
De fete nu mai am habar,  
Dar, zău, vă spun, tare-aș mai bea  
Câte-o Fetească de Cotnar.



ALPI.IASI1.RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

## Sub semnul destinului: Trandafir Simpetru – inima unui festival literar

(continuare din numărul trecut)

Interviu cu dl. Trandafir Simpetru

## CÂND INIMA ȚĂRII ÎȚI BATE ÎN SUFLET

## 5. Misiunea de suflet

- Sunteți cunoscut pentru faptul că ați scos din umbră numeroși poeți și scriitori, oferindu-le curajul de a se afirma și de a crede în propria valoare. Ce simțiți, la nivel personal, când vedeți aceste destine literare înflorind? Este pentru dumneavoastră împlinirea unei misiuni de suflet pentru cultura română?

Trandafir Simpetru:

- Pentru mine, fiecare destin literar care prinde curaj și lumină este mai mult decât o reușită profesională, este o emoție profundă, greu de cuprins în cuvinte. Simt o bucurie tăcută, dar intensă, asemănătoare aceleia pe care o are un grădinar atunci când vede că semințele plantate cu răbdare și credință încep să rodească. Nu eu sunt autorul talentului lor, dar am fost, poate, cel care a deschis o poartă, a aprins o lampă sau a rostit la momentul potrivit: „Da, vocea ta merită auzită”.

Când văd poeți și scriitori care, odinioară nesiguri sau invizibili, ajung să-și asume cu demnitate propria valoare, simt recunoștință și responsabilitate în același timp. Recunoștință pentru faptul că am fost martor la această transformare și responsabilitate pentru a continua să apăr și să susțin autenticitatea, talentul și adevărul literar.

Da, pot spune fără ezitare că este o misiune de suflet. Nu una declarativă, ci una trăită, zi de zi, cu discreție și consecvență. Cred cu tărie că o cultură nu se clădește doar prin nume consacrate, ci și prin vocile noi, sensibile, curajoase, care aduc prospețime și profunzime limbii române. A le oferi încredere, vizibilitate și un cadru demn de afirmare înseamnă, pentru mine, un act de iubire față de cultura română și față de viitorul ei.

În definitiv, împlinirea nu vine din aplauze, ci din conștiința că ai fost, măcar pentru o clipă, parte din devenirea unui destin literar. Iar această conștiință este una dintre cele mai frumoase forme de bogăție sufletească.

## 6. De ce Republica Moldova?

- De ce ați ales să organizați un festival literar în Republica Moldova? Ce semnificație personală și culturală are acest spațiu pentru dumneavoastră?

- Republica Moldova nu este pentru mine doar un loc pe hartă, este un spațiu al inimii, al memoriei și al rădăcinilor noastre comune. Aici trăiesc oameni care, de-a lungul istoriei, au fost adesea oropsiți de soartă, dar care au păstrat neclintită limba, cultura și spiritul românesc. Fiecare stradă, fiecare sat, fiecare bibliotecă sau cafenea din Chișinău, Orhei sau Soroca poartă în sine ecoul literaturii și al identității noastre comune. Este un loc unde trecutul se întâlnește cu prezentul, unde inima unei națiuni rămâne vie și neînfrântă, chiar și în fața dificultăților istorice.

Am ales să organizez un festival literar în Republica Moldova pentru că acest pământ este,



pentru mine, o parte vie, nedespărțită sufletește de România istorică. Aici, fiecare cuvânt românesc rostit sau scris devine o punte între generații, un liant între trecut și viitor. Este un gest de apropiere și de recunoaștere a valorii

culturale a oamenilor care, în ciuda tuturor greutăților, au știut să-și păstreze identitatea, să cultive cartea și frumosul. Când organizez aici un eveniment literar, simt că nu merg într-un loc străin, ci mă întorc acasă, că reîntregesc simbolic o parte din trupul și sufletul României.

Pentru mine, Republica Moldova are o semnificație profund personală și culturală, este un teritoriu în care România Mare continuă să existe prin limbă, prin cultură și prin creație. Festivalul literar nu este doar o manifestare artistică, este un act de solidaritate, de iubire și de afirmare a unității noastre spirituale. Este dovada că granițele nu pot despărți inimile și că literatura, prin puterea ei, reușește să aducă împreună oameni, generații și destine. În fiecare carte citită, în fiecare poezie recitată, simt că reînviem legătura eternă dintre cei de dincoace și cei de dincolo de Prut, o legătură a limbii, a simțirii și a românității comune, care ne face să fim, în fiecare clipă, acasă.

## 7. Întâlnirile care nu sunt întâmplătoare

- Cred cu tărie în destin și am sentimentul că, dacă nu ar fi existat acest festival la Chișinău, drumurile noastre nu s-ar fi intersectat. În timp ce dumneavoastră coordonați festivalul cu profesionalism și pasiune, eu îmi conturam deja în minte un viitor festival în Franța, avându-vă ca partener. Ce ați simțit în acel moment și cum vedeți implicarea dumneavoastră într-un asemenea proiect cultural internațional?

- Cred și eu că există întâlniri care nu țin de întâmplare, ci de o geometrie subtilă a destinului, în care oamenii și ideile se caută înainte de a se recunoaște. Festivalul de la Chișinău a fost, pentru mine, mai mult decât un eveniment cultural, a fost un spațiu al convergenței, unde energiile creatoare, viziunile și dorința de a construi punți între lumi s-au întâlnit firesc.

În acel moment, am simțit o confirmare profundă, aceea că munca făcută cu onestitate, pasiune și rigoare atrage, mai devreme sau mai târziu, spirite afine. Faptul că, în timp ce eu coordonam festivalul, dumneavoastră conturați deja, în plan interior, un proiect similar în Franța, avându-mă în vedere ca partener, mi se pare o dovadă limpede că ideile mari se nasc simultan în minți care vibrează pe aceeași frecvență.

Implicarea mea într-un asemenea proiect cultural internațional o văd ca pe o continuare firească a acestui dialog început la Chișinău. Ar fi nu doar o colaborare profesională, ci o asumare

comună a unei misiuni, aceea de a aduce împreună culturi, limbi și sensibilități, de a crea un spațiu în care arta și literatura să circule liber, dincolo de granițe. Un festival în Franța, construit pe aceste valori, ar putea deveni un reper al întâlnirilor necesare, al acelui tip de destin cultural care nu se impune, ci se revelează pas cu pas.

## 8. Omul din spatele funcției

- Ca președinte de festival, sunteți admirat și aplaudat, dar dincolo de acest rol public, ce vă consumă cel mai mult sufletește: organizarea, responsabilitatea, sau emoția întâlnirii cu oamenii și creațiile lor?

- Dincolo de titluri și de aplauze, dincolo de lista interminabilă de responsabilități și de etapele precise ale organizării, există un spațiu intim și fragil, acela în care omul se întâlnește cu oamenii și cu creațiile lor. A fi președinte de festival nu este doar o funcție, este o chemare la empatie, la răbdare și la reverență față de fiecare gest creator. Și, în această chemare, ceea ce mă consumă cu adevărat nu sunt planurile, bugetele sau protocoalele, ci emoția pură a întâlnirii.

Fiecare lucrare, fiecare poezie, fiecare gest artistic este ca o fereastră către universul interior al cuiva. Când o deschid, simt o adiere de vulnerabilitate, o intensitate care nu poate fi calculată sau controlată. Uneori, este o bucurie care îmi umple inima de lumină; alteori, o tristețe sau o neliniște care mă copleșesc, pentru că absorb, în tăcere, întreaga vibrație a acelui moment. A fi martor la creație înseamnă a purta, pentru câteva clipe, universul altcuiva în propriul suflet și a-l respecta fără să-l rănești.

Responsabilitatea organizațională are propria greutate, iar organizarea cere disciplină și strategie, dar emoția întâlnirii este cea care îmi dă sens fiecărei zile, fiecărei decizii, fiecărei nopți nedormite. Este acel fulger subtil care te înfioară când vezi cum o idee se transformă în realitate, când un cuvânt rostit sau scris atinge inimile celor din jur, când simți că ai fost, pentru o clipă, puntea între creator și lume.

Și, poate cel mai mult, mă consumă iubirea pentru oameni pentru curajul lor, pentru sensibilitatea lor, pentru nevoia lor de a fi văzuți și ascultați. În fiecare aplauz, în fiecare zâmbet, în fiecare lacrimă care nu se ascunde, se ascunde esența festivalului: întâlnirea dintre suflete. Aceasta este arta adevărată a unei funcții publice nu a conduce, nu a decide, ci a simți și a înțelege.

A fi în această poziție înseamnă a purta cu tine întreaga poezie a lumii, a-i simți ritmul și vibrația, și a încerca să nu pierzi niciuna dintre nuanțe. Și, chiar dacă uneori te obosește, te copleșește sau te consumă, este totodată ceea ce te înalță, te transformă și te face să realizezi că rolul tău nu este doar o funcție ci o misiune a inimii: să fii martor, protector și sărbătoritor al frumuseții care pulsează în oameni.

Viorica Câmpeanu Laurent  
(Continuare în numărul următor.)



D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

## ALEXANDRU IOAN CUZA ÎN CONȘTIINȚA ROMÂNILOR

(continuare din numărul trecut)  
ALEGERILE DIN PRINCIPATELE MOLDOVA  
ȘI ȚARA ROMÂNEASCĂ

La data de 20 noiembrie 1861 Imperiul Otoman și puterile europene au căzut de acord că unirea Moldovei cu Țara Românească, fiind deja un fapt împlinit, trebuia acceptată. Pentru aceasta, Imperiul Otoman, sub a cărui suzeranitate încă se aflau a eliberat Firmanul de organizare administrativă a Moldovei și Țării Românești. Unirea era acum deplină. La 11 Decembrie 1861, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a dat citire Proclamației de la Iași. A fost cea mai scurtă și mai penetrantă cuvântare din întreaga sa domnie. Și una dintre cele mai frumoase din istoria noastră.: „Români! Unirea este îndeplinită. Naționalitatea Română este întemeiată. Acest fapt mareț, dorit de generațiile trecute, aclamat de Corpurile Legiuitoare, chemat cu căldură de noi, s-a recunoscut de Înalta Poartă, de Puterile garante și s-a înscris în datinile Națiunilor. Dumnezeu părinților noștri a fost cu țara, a fost cu noi. El a întărit silințele noastre prin înțelepciunea poporului și a condus Națiunea către un falnic viitor. În zilele de 5 și 24 Ianuarie ați depus toată a voastră încredere în Alesul nației, ați întrunit speranțele voastre într-un singur Domn. Alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie. Vă iubiți Patria și veți ști a o întări. Să trăiască România!”

Până la 11/23 februarie 1866, când dreapta și stânga din interior (albii-conservatorii reacționari, retrogazi pe față și roșii-liberalii progresiști, retrogazii mascați) și potrivnicii din exterior, l-au obligat pe Alexandru Ioan Cuza să abdice.

Domnitorul Alexandru-Ioan Cuza, susținut de prietenii lui, Vasile Alecsandri, Costache Negri, Mihail Kogălniceanu ș.a. a organizat înlăptuirea unor reforme progresiste în domeniile: politic, economic, învățământ, cultură, legislație, administrație, agrar și militar. În timpul domniei sale s-au adoptat măsuri pentru unificarea administrativă și organizarea instituțiilor moderne ale statului, inclusiv cea dintâi împărțire administrativă a teritoriului României, în județe, plăși și comune. A fost modificat sistemul de măsuri și greutate, acesta fiind înlocuit cu sistemul european, în vigoare și astăzi. Au fost adoptate Codul Penal și Codul Civil modern (napoleonian) precum și alte acte legislative, în spirit european, potrivit cărora se impunea egalitatea cetățenilor în fața legii și a impozitelor. Au fost organizate comerțul, meseriile, industria și transporturile.

În timpul domniei sale a fost promulgată legea pentru organizarea Instrucțiunii publice, prin care învățământul primar de 4 clase devenea obligatoriu, general și gratuit și au fost așezate pe baze temeinice învățământul secundar și superior, acesta din urmă fiind beneficiar al înființării universităților din Iași (1860) și din București (1864). S-a generalizat folosirea alfabetului latin în administrație și învățământ.

Ajutat de sfetnici apropiați, în frunte cu Mihail Kogălniceanu, Alexandru-Ioan Cuza a desființat claca și a împrăștiat țărani, rămânând permanent în conștiința lor, a adoptat legea electorală și a înlăptuit secularizarea averilor tuturor mănăstirilor, toate acestea fiind acțiuni energice și curajoase, care au contribuit la progresul general al țării și racordarea României la cerințele civilizației europene. Chiar dacă s-au eludat unele prevederi ale Convenției de la Paris, din 7/19 august 1858, care a funcționat drept Constituție a țării, la data de 2/14 mai 1864 a fost dizolvată Adunarea Deputaților și s-au adoptat, prin Decret, Legea electorală și Legea rurală (comune, plăși, județe).

Activitatea autoritară a Domnului Alexandru-Ioan Cuza a fost impusă de nevoia accelerării

înlăptuirii reformelor și a luptei împotriva conservatorilor și a unor proprietari, care se opuneau reformelor progresiste, necesare dezvoltării României.

Domnitorul Alexandru Ioan-Cuza a acordat o deosebită atenție Armatei Române, punând în practică multe din prevederile programelor stabilite de pașoptiști în anul 1848. Cu sprijinul miniștrilor de război: Constantin Milicescu (în Moldova), Ion Emanoil Florescu (în Țara Românească) și a generalului Savel Manu, Armata Română a fost organizată pe baze moderne, adoptându-se următoarele măsuri progresiste:

- dislocarea, în luna martie 1859, a unor unități de infanterie și cavalerie din Iași, la București, și mutarea altora din București la Iași, pentru omogenizarea armatei;
- organizarea Taberei Militare de la Florești, Județul Prahova, care și-a desfășurat activitatea în perioada aprilie-septembrie 1859, aici instruindu-se 12.000 de ostași din Moldova și Țara Românească (din armele infanterie, cavalerie, artilerie, grăniceri și dorobanți), realizându-se apropierea sufletească și înțelegerea originii comune a participanților;

- înmânarea, la data de 1/13 septembrie 1863, în cadru solemn, pe Câmpia de la Cotroceni, a noilor steaguri (drapele de luptă), cu culorile roșu, galben și albastru, pe care erau scrise cu fir auriu cuvintele HONOR ET PATRIA (ONOARE ȘI PATRIE), precum și numărul și numele unității militare. Cu acest prilej, domnitorul a ținut o emoționantă cuvântare: „Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați, astăzi va fi una din cele mai însemnate în datinile noastre. Primind steagurile cele noi, aduceți-vă pururea aminte că vă încredințez onoarea Țării. Steagul e România! Acest pământ binecuvântat al Patriei, stropit cu sângele străbunilor noștri și îmbelșugat cu sudoarea muncitorului. El este familia, ogorul fiecăruia, casa în care s-au născut părinții și copiii voștri! Steagul este încă simbolul devotamentului, credinței, ordinii și a disciplinei ce reprezintă oastea. Steagul e totodată trecutul, prezentul și viitorul Țării, întreaga istorie a României. Într-un cuvânt, steagul reprezintă toate victoriile și virtuțile militare, care se cuprind în acele două cuvinte săpate pe vulturii români: ONOARE ȘI PATRIE! Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați, jurați să păstrați cu onoare și fără pată steagurile voastre și astfel veți corespunde încrederii și așteptării ce am pus, cu Țara întreagă, în voi. Jurați a le apăra în orice întâmplare ca un sfânt depozit ce încredințez bravurei și patriotismului vostru”;

- introducerea uniformei militare comune și a echipamentului unic pentru ofițeri și trupă;

- extinderea aplicării Codicei Penale și a Regulamentului Militar moldovean, Serviciul Interior în întreaga armată;

- unificarea instrucției la toate armele din compunerea armatei;

- înființarea Statului Major General (12/24 noiembrie 1859), menit să coordoneze întreaga activitate din armată;
- unificarea Ministerului de Război din Moldova cu cel din Muntenia (Țara Românească), în 1860, numindu-l în fruntea noului organism de conducere a armatei române pe colonelul Ion Emanoil Florescu, avansat la gradul de general, în luna mai 1860;

- perfecționarea infanteriei, cavaleriei, artileriei și grănicerilor;
- crearea unui corp specializat de administrație și intendență (august 1860);

- crearea unui corp specializat de genști militari (octombrie 1860);

- unirea întregii flote de Dunăre într-un corp unic de marină (octombrie 1860);

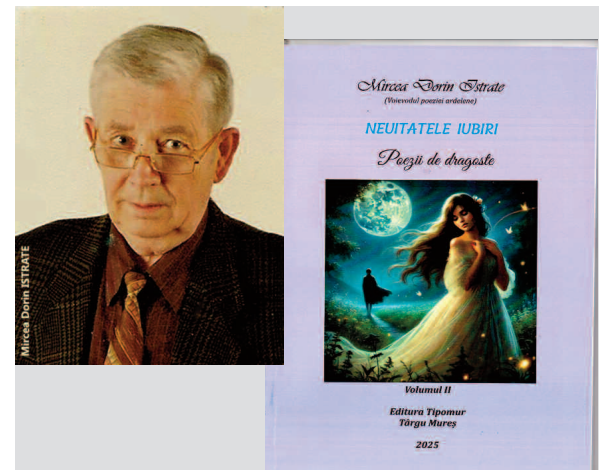
- organizarea Serviciului Sanitar sub conducerea dr. Carol Davilla (era de origine franceză);

col. (ret.) Constantin CHIPER  
(continuare în numărul următor)

## COLȚUL CU POEZIE

Mircea Dorin Istrate

### Raiul copilăriei



Copilăria mea-i ascunsă-n primăveri  
În Bercul de poveste, cel nins cu vioarele,  
Unde cu alți de-o seamă, tot adunam plăceri  
Din jocuri mici, mărunte, în vremile acele.

Pe maluri de Târnava, în veri, la gat, la scaldă,  
A noastre zile încă ni se topeau pe rând,  
Și-apoi, în dulcea vară, cu vremea ei cea caldă,  
Noi prăduiam cireșii și mure rând la rând.

În toamne lenevoase, acol', pe Coasta Mare,  
A noastră era via cu strugurii ei dulci,  
Și rugii din pădure, frăguțe din hotare,  
Pomiștea popii toată cu mere, prune, nuci.

Când ne-ngropa zăpada în ierni ca de poveste,  
Prea scurtă era ziua la săniat, pe Coastă,  
Și-apoi venea Crăciunul, iar noi duceam cea veste  
În spusa din colinde, mergând din poartă-n poartă.

Eu cred c-atunci trăit-am în Raiul cel lumesc,  
Ce seamăn n-are încă în viața-mi sândăcoasă,  
Nu știu cum e-n acela, de-acolo, din ceresc,  
Dar ce-l de-aici îmi fost-a, trăire norocoasă.

Din el, ca-n vis crâmpie le-am tănuit în gând  
Și-n umbra lăcrimată a sufletului meu,  
De-acol' le scot cu grijă, când mă întorc pe rând  
În vremea cea de miere, ce-o tot cerșesc mereu.



WWW.TVV.RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

**Adoptă un suflet**

**ADOPTAȚI  
RESPONSABIL!**

tel:  
**0742 754 156**

Au fost abandonați pe străzi, în păduri, pe șosele...  
Își așteaptă un cămin și un stăpân. Un prieten pe care îl adoptați de aici, vă va fi foarte recunoscător.

În următoarele numere vom continua seria de postări cu cățeii disponibili în adăpostul ONG-ului



**Asociația Șerby Rescue & Adopt**  
tel: 0742 754 156

**ANUNȚ**

**Ziarul Meridianul  
angajează redactor**

Relații  
la tel. 0744231380  
sau  
la sediul firmei.

**SPIRIT = STOP: OCM**

*Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorului mărturie din această epocă.*

*Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.*

*(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).*

**SPIRIT-STOP!!!**

**Dumitru V. MARIN**

Sub Înaltul Patronaj al Majestății Sale Margareta, Custodele Coroanei române

ATENEUL NAȚIONAL

# LA MÂNA A DOUA

de Lia Bugnar

**CARMEN TĂNASE  
MARIUS MANOLE  
ERICA MOLDOVAN  
ALEXANDRA PAFTALĂ  
DUMITRU FLORESCU**

**SÂMBĂTĂ  
21  
FEBRUARIE  
ORA 19:00  
SALA UNIRII**

+15

ateneuiasi.ro

facebook@AteneulNationalIasi

**Închiriez hală și garaj**

Relații puteți obține la telefon 0744.231380

**Închiriez cameră  
PREȚ AVANTAJOS**

Relații puteți obține la telefon 0744.231380

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

**Meridianul**

**Televiziunea Vaslui on-line**

**Tel. 0235.361.236**

**e-mail: secretcvint@yahoo.com**

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Daniela Gifu

Tehnoredactare: Bîrlădianu Elena

Secretar de redacție: Dorin Ionel

Conducerea ziarului nu-și asumă  
răspunderea pentru articolele semnate de  
redactori.

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553

Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Tipărit la  
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.  
Iași

Abonamentele se pot face la sediile  
redacțiilor din Vaslui și Bârlad

*D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)*

Stimate Doamnă  
prof. dr. Dumitru V. Marin,  
cu noul volum "Am fost odată..." ați obținut, indubitabil, reușita vieții D-voastră, pe care mulți dintre iluștrii noștri scriitori și-au dorit să o obțină, printr-un Jurnal propriu. Ei, bine, în cazul recentului Dv. volum "Am fost odată...", acesta e mai mult decât un Jurnal. Este o frescă monumentală a vieții D-voastră, interpusă între cele 10 momente social - istorice pe care le-ați traversat în trăirea biografică, animat de "umbra unui gând de a zbura spre mari înfăptuiri"

Și, Slavă Domnului, că le-ați reușit înfăptuirea, de-a lungul celor 83 de ani ai vieții. Mărturii probatoare sunt, desigur, fotografiile revelatoare, care vă însoțesc scrierea, ce alunecă frecvent între „agonie și extaz”, fiind presărată, deopotrivă, de inspirate frânturi de lirism, dar și de clipe de tragism ale istoriei trăite.

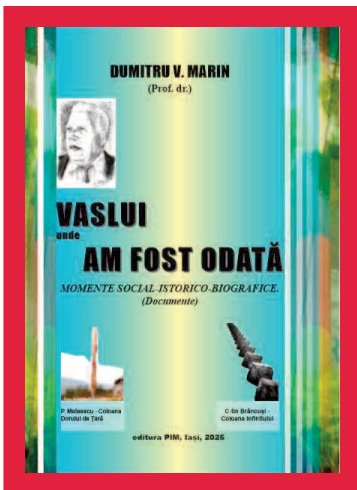
O carte monumentală prin dezvăluiri uluitoare și printr-o construcție inimitabilă, în care autorul își scrie și prefața și postfața, dar și rezumatul acesteia!

În același timp, o carte - document, cu cele 475 de pagini ale sale, care înmănușează o istorie românească neromanțată, trăită întru crezul iubirii de neam, de țară, de familie, de contemporaneitate.

Mă bucur să fi citit această carte memorabilă și să constat cu bucurie că am făcut și fac parte, în calitate de prieten, din lumea lui Dumitru V. Marin, "omul muncii sale, imposibil de egalat vreodată".

Felicitări, Profesoare!

Mihai Caba



## OMUL SUPERLATIVELOR

La împlinirea venerabilei vârste de 85 de ani, personalitatea lui Dumitru V. Marin, directorul ziarului Meridianul, se conturează ca una dintre figurile emblematice ale jurnalismului cultural românesc din diaspora. Activitatea sa publicistică, desfășurată pe parcursul a mai multe decenii, ilustrează vocația unei conștiințe editoriale dedicate valorilor identitare, dialogului intercultural și solidarității românești de peste hotare.

Născut în anul 1941, Dumitru V. Marin aparține generației formate în climatul tensionat al postbelicului românesc, perioadă în care presa și cultura au fost supuse unor presiuni ideologice constante. Experiența acestei epoci a contribuit decisiv la cristalizarea unei atitudini ferme în favoarea libertății de expresie și a pluralismului opiniilor, principii pe care le va cultiva ulterior în activitatea sa editorială.

Dumitru V. Marin a fondat și condus publicația Meridianul, transformând-o într-o platformă de afirmare a spiritului românesc în afara granițelor țării. Sub direcția sa, ziarul a devenit nu doar un organ de informare, ci și un spațiu de dezbateră culturală, istorică și civică.

Activitatea sa la conducerea ziarului Meridianul se distinge prin câteva coordonate fundamentale: Promovarea culturii române – Publicarea constantă de articole, cronici literare, eseuri și evocări dedicate scriitorilor din țară și din diaspora. Memoria istorică – Recuperarea unor pagini mai puțin cunoscute din istoria națională și a destinelor românești marcate de exil. Dialogul intercultural – Deschiderea către realitățile societății de adopție, favorizând integrarea fără pierderea identității. Spiritul comunitar – Consolidarea legăturilor dintre românii din diferite state, printr-o rețea simbolică a solidarității culturale.

În acest sens, Dumitru V. Marin poate fi considerat un mediator cultural, un „arhitect al punților” între generații și spații geografice distincte.

Discursul editorial al lui Dumitru V. Marin se caracterizează prin: claritate argumentativă; echilibru între factual și reflexiv; ton ponderat, dar ferm în chestiuni identitare; fidelitate față de valorile democratice.

Textele sale evită excesele retorice, mizând pe coerență, rigoare și responsabilitate morală. În numeroase editoriale, se remarcă dimensiunea formativă a demersului său: presa este înțeleasă nu doar ca instrument informativ, ci ca factor educativ și modelator de conștiință.

La 85 de ani, Dumitru V. Marin reprezintă tipologia intelectualului-jurnalist pentru care profesia este o formă de misiune. Perseverența sa în menținerea unei publicații de limbă română în diaspora, într-un context adesea dificil din punct de vedere financiar și logistic, indică o vocație a responsabilității culturale.

Meritul său major constă în: continuitatea editorială pe termen lung; coagularea unei comunități culturale active; păstrarea limbii române ca spațiu al memoriei și identității.

Aniversarea celor 85 de ani nu este doar un moment biografic, ci și unul simbolic: ea marchează rezistența prin cultură și credința în forța cuvântului tipărit. Într-o epocă dominată de volatilitatea informației digitale, exemplul lui Dumitru V. Marin reafirmă valoarea presei ca instituție de durată și responsabilitate.

Prin întreaga sa activitate, Dumitru V. Marin se înscrie în galeria editorilor care au înțeles că identitatea națională nu este un dat static, ci o construcție permanentă, între memorie și actualitate. La ceas aniversar, Dumitru V. Marin poate fi omagiat ca: jurnalist al demnității, ditor al continuității, promotor al culturii române în lume.

Cei 85 de ani devin astfel nu doar cifra unei vieți, ci măsura unei opere publicistice întemeiate pe credință, perseverență și responsabilitate civică.

(articol apărut în revista ORIZONTURI MUREȘENE și în NAPOCANNEWS)

Al. Florin Țene

Președintele internațional al Ligii Scriitorilor

Membru al Academiei Americane Române de cultură și știință

Președintele în viață a Zilei Limbii Române



D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)